HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מהנה לא כ"ש. והא מהנה הוא שהמנוונין שבמוכן סותרי מעות של כומרים הן [ה] מי נמי הוא יהיב ליה לבעל [ו] המעות מקמורתו שעושה שם ומטיח להו הנאה מבל שמינן מעוטרות לו דכומרים הן: **נהנה.** מן הריח של עצים או של בשמים: **מהנה.**

מן הארכובה ולמטה. מבל עיקור שמטרף בו לאסור לעשות כן בידים בבהמה ועע"פ שהיא לאסורה בהנאה: **ובוסב.** שטרוח: **ומעלה נערלאוח שלהן.** מקום גדוליהן ושופטיהן ומעלה שטרותיו לפניהם למתום ולפ על פי שכבול ומפפלת היא להם ולחיבת למיתב לחזיל ומודה: **שהוא כמיל מידם.** שממון הן יהיו לו עדיס ומסייעין [ז] להגיל מן העוברין: **בית הפרס.** שהם שמתרס בה קבר וחשו חכמים עד מהה אמות דלדלה ממריאה את כחיתי העממות ושמת יעבור על עסק בשעורה ויסיטנו: **לגידן.** למוחה לאדק ואדק העמיס מטמא מדרבנן בבית הפרס: **ואמר רבי יוחנן הלכה בדבי יוסי.** ומדלייבי

(ג) ר' יוחנן ס"מ שמיעא ליה לר' יוחנן הך מתני' ולוקחין מהן בהמה פליגא אדברי נתן: **דשקלי מיניה מיבחא.** מן הלוקח ושמעת מהכא: **ואם סופיהם שעקר.** ביהושע בחיב. אלמא מותר לרדותן בבך: **ואין מחרימין.** קסבר סתם חרמים לבדק הבית דפלוגתא היא [בערכין] (דף כח:) וסיון דשמעת ליבא בית המקדש אחי בהו לידי תקלה דמתהני מהקדש ומעילה [ט] נועל

אבל מהנה שרי ורבי יוחנן אמר אפילו מעוטרות בפירות נמי אסור ק"ו נהנה אסור [א]מהנה לא כ"ש מיתיבי רבי נתן אומר יום שעבודת כוכבים מנחת בו את המכס מכריזין ואומרים כל מי שנוטל עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לבבוד עבודת כוכבים יניח לו את המכס ואם לאו אל יניח לו את המכס יהודי שנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה מבאן אמרו [ב]הנושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים בהמה תיעקר פירות בסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתבות יוליבם לים המלח [ח]ואיזהו עיקור [ג]המנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה אמר רב משרשיא בריה דרב אידי קסבר רשב"ל פליגי רבנן עליה דרבי נתן ואנא דאמרי כרבנן דפליגי עליה ור' יוחנן סבר לא פליגי ולא פליגי והא תניא [ד]הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות בתים ושדות וכרמים וכותב ומעלה בערבאות שלהן מפני שהוא במציל מידם ואם היה כהן [ג]מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהם וכשם שמטמא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בבית הקברות סלקא דעתך טומאה דאורייתא היא אלא [י]בית הפרס דרבנן [ו]ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל בזמן שמוצא ללמוד אינו מטמא רבי יוסי אומר [ה]אפילו בזמן שמוצא ללמוד יטמא לפי שאין אדם זוכה ללמוד מכל א"ר יוסי מעשה ביוסף הכהן שהלך אחר רבו לציידן ללמוד תורה ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי אלמא פליגי אמר לך רבי יוחנן לעולם לא פליגי ולא קשיא [ה]כאן בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה כאן בלוקח מבעל הבית דלא שקלי מיכסא מיניה אמר מר בהמה תיעקר והא איבא צער בעלי חיים אמר אביי אמר רחמנא [ו]את סוסיהם תעקר אמר מר ואיזהו עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה. קשיא לריש לקיש דאמר מעוטרות בוורד ובהדס בלבד הוא דאסורין שנהנה מהן אבל מעוטרות בפירות אע"ג שמהנה מותר ופריק רב שישא בריה דרב אידי קסבר ריש לקיש פליגי רבנן עליה דרבי נתן והוא דאמר כרבנן. ומקשי' מכלל דר' יוחנן סבר רבנן לא פליגי על ר' נתן והתניא הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאותיהן מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן ומטמא נמי בבית הפרס דרבנן ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאינו מוצא ללמוד תורה בארץ ישראל בטהרה אבל בזמן שמוצא לא יטמא רבי יוסי אומר אף בזמן שמוצא ללמוד תורה בארץ יצא ויטמא לפי שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד ומעשה ביוסף הכהן שיצא אחר רבו לציידן. ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי. קתני מיהת הולכין לירידי של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה וכו' אלמא פליגי ופריק רבי יוחנן לעולם לא פליגי והא דרבי נתן בלוקח מן התגר דשקלי מיניה מכסא והא דקתני [ט] דלית מהני לעבודת כוכבים: ומקשי' אהא דתניא בהמה תעקר והא איבא צער בעלי חיים ופרקי' שאני הבא דרחמנא [אמר] (דכתיב) את סוסיהם תעקר. איזהו עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה. קסבר סתם מכרזין לבדק הבית ופלוגתא היא בסתם ערכין (שם), דתכרז כוי קדש לקדש, לכתיב כל מכר קדש קדשים וגו' (בכורות נג.). תיעקר. ללא ליתי בה לידי תקלה (שם) דאין לנו על מה להקריב ולריך לשהויי עד שיומם ואתי ביה לידי תקלה דניחם ועבודה לו שומטו בלא מום (שם).

ירקבו

יבמות יג. ד"ה אבל מהנה שרי. וע"ת לקמן פרק כל הבלמים (דף מז:) גבי מי שהיה כותלו סמוך לעבודת כוכבים ונפל למקר לבנותו ופריך והא קא סניף רוחא לעבודת כוכבים [ט] ומאי פירכא הא מתרין בכל שעה שירצה ונראה כגון שנותן מקום לעבודת כוכבים ור"ת פירש דוקא כל שהוא מקום שרי לבנות מפני שיש בשומה שהוא מקום שפוסק עבודת כוכבים שפוסק לפי שעתו מחזיק העבודת כוכבים כל כך שיש העטרה בראשו [י] : **ק"ן נהנה אסור מהנה לא כ"ש.** לתב רבינו גרוך לשותו יריך שהכומרים של עבודת כוכבים לוקחים בו מכס מן המכר מיד שם שותו מכס הוא לבנין עבודת כוכבים והעובד כוכבים מפרס קח בשכום בך וכך ועוד פשוט לבנין עבודת כוכבים שקור לבד מהנה מפני כר' יוחנן ופ לא הזכיר לו לבנין עבודת כוכבים אלא אחר שפרס לו השכום שמר לו ועוד פשוט נראה לשקור כי מה שלא הזכיר לבנין עבודת כוכבים מפני שראל הוא מניח ומ"מ שם לא היה מפני הבנין היה נותן לו בשכום הראשון ומשלא הפשוט יוצא מכיס היראל לבנין עבודת כוכבים והר"ר משה מקולי כתב בשפרו כי שם שמר שמעת ועוד פשוט יכול להיות שמותר לשמש

יתנו לעניי עובדי כוכבים:

יניח נמצא נהנה. פ"ה יניח העטרה בראשו ומשלא נהנה מן הריח ופע"פ שמניחין לו את המכס ויכול מינו נקרא נהנה מעבודת כוכבים כיון שהמעות שלו: **מעות וכלי מתבות יוליכם לים המלח.** לכאורה משמע להני מעות אינם שקורים שלא מטעם קנס דומיא דפירות ושמר דבריס אבל אינם שקורים מטעם משם שמי עבודת כוכבים ותימה לשקמן (דף נג.) גבי ישראל שהולך ליריד משמע שהמעות הנמלאות בידו אינם שקורין מטעם קנס משם ומשן שלא מטעם שמי עבודת כוכבים ור"י דאמר שמעת הכל שקור ומשן שלא מטעם קנס משם ומשן שלא מטעם שמי עבודת כוכבים ור"ר משה מקולי כתב בשפרו כי שם שמר שמעת ועוד פשוט יכול להיות שמותר שמעת

אבל מהנה שרי. וע"ת לקמן פרק כל הבלמים (דף מז:) גבי מי שהיה כותלו סמוך לעבודת כוכבים ונפל למקר לבנותו ופריך והא קא סניף רוחא לעבודת כוכבים [ט] ומאי פירכא הא מתרין בכל שעה שירצה ונראה כגון שנותן מקום לעבודת כוכבים ור"ת פירש דוקא כל שהוא מקום שרי לבנות מפני שיש בשומה שהוא מקום שפוסק עבודת כוכבים ור"ר משה מקולי כתב בשפרו כי שם שמר שמעת ועוד פשוט יכול להיות שמותר שמעת

נא ה ו ז ח מיי' פ"ג מהל' אבל הלכה יד סמג לאוין לג טוש"ע י"ד סימן שצב סעיף ג [וכרב אלפס שם]:

נב ט מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלי יד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג:

נג י מיי' פ"ח מהלכות עכרין הלכה ח סמג עשין קלב:

מסורת הש"ס

ה) [ע"ע יח.], ו) [מו"ק יח. ע"ש], ז) [מו"ק יח. ע"ש], ח) [ע"ע יח.], ט) [ע"ע יח.], י) [ע"ע יח.], כ) [ע"ע יח.], ל) [ע"ע יח.], מ) [ע"ע יח.], נ) [ע"ע יח.], ס) [ע"ע יח.], ע) [ע"ע יח.], פ) [ע"ע יח.], צ) [ע"ע יח.], ק) [ע"ע יח.], ר) [ע"ע יח.], ש) [ע"ע יח.], ת) [ע"ע יח.], א) [ע"ע יח.], ב) [ע"ע יח.], ג) [ע"ע יח.], ד) [ע"ע יח.], ה) [ע"ע יח.], ו) [ע"ע יח.], ז) [ע"ע יח.], ח) [ע"ע יח.], ט) [ע"ע יח.], י) [ע"ע יח.], כ) [ע"ע יח.], ל) [ע"ע יח.], מ) [ע"ע יח.], נ) [ע"ע יח.], ס) [ע"ע יח.], ע) [ע"ע יח.], פ) [ע"ע יח.], צ) [ע"ע יח.], ק) [ע"ע יח.], ר) [ע"ע יח.], ש) [ע"ע יח.], ת) [ע"ע יח.]

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מָחָר בָּעֵת הַזֹּאת אֲנִכִי נֹתֵן אֶת בָּלָם חֲלָלִים לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ:

יהושע יא ו

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבל וכו' ומאי פירכא. לא ידעתי מאי קושיא הא ר"ל הוא דאמר סבי למהנה מותר אבל ר"ש אמר מהנה לכ"ש ומסי קר"ל ג"כ מאי דוקא לומר דפירכא הש"ס הוא לפי ההלכה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מהנה וכו' יהיב ליה לבעל החנות ממעות: (ו) ד"ה שהוא כמציל וכו' ומסייעין אותו להצילו מן הטורלין: (ז) ד"ה וא"ר יוחנן וכו' ומדלייבי בה ר' יוחנן: (ח) תוס' ד"ה מעות וכו' בחוכה לסור לפילו ניסא. נ"ב פי' ולפ"ל דסמעות עלמן לתורים משום קנס: (ט) בא"ד אלא בנמלא שם. נ"ב פי' אלא הלך לשם אלא שנמלא לשם אף קודם סירוך כגון שדר שם:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוד"ה לגמול תורה כו' אבל בשאלות דר' אחא. נ"ב יעו"ש פ' אמור דף לב ע"ת בד"ה כרם וכו' ובשאילתא שלוח אות קיט דף נא ע"ת ודו"ק היטב:

מוסף רש"י

המנשר פרסותיה. משור ומוכך פרסות שני רגליו (לעיל יא:). **מן הארכובה ולמטה.** אבל מן הארכובה ולמעלה טוריפה (שם). **לירידי.** יומא לשוקא (מו"ק יא.). **שוק** הנקבע ליום מג של עובדי כוכבים (ערובין מז.). **ולוקחין מהם בהמה עבדים ושפחות.** מפני שמכניסן לקדושה (שם). **בתים ושדות** (שם). **וכרמים.** מפני שממעיטן, אי נמי משום יאוש אין ברי ישראל (שם). **ומעלה.** בשטר, **בערכאות שלהן.** לפני דיינין למתום ופע"פ שהוא תשיעות לה ומיבא לשיקת ומיהו לפילו הכי אבי (שם). **שהוא כמציל מידם.** אלא יחזור העכו"ם ויערער על המכירה (שם), **ה"ו** לקיימן בחזיקתן, דסיון דסמעת הוא דמשכח לה ולישמ לחביי לא, אבי (מו"ק יא.). **אין מקדישין,** שוס דבר, שסתם הקדש לבדק הבית ואין להן תקנה (יומא סו.). ואין מחרימין. קסבר סתם מכרזין לבדק הבית ופלוגתא היא בסתם ערכין (שם), דתכרז כוי קדש לקדש, לכתיב כל מכר קדש קדשים וגו' (בכורות נג.). תיעקר. ללא ליתי בה לידי תקלה (שם) דאין לנו על מה להקריב ולריך לשהויי עד שיומם ואתי ביה לידי תקלה דניחם ועבודה לו שומטו בלא מום (שם).

עין משפט נר מצוה

נ א ב ג ד מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה יב יג יד (טו) סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג [וכרב אלפס שם]:

נא ה ו ז ח מיי' פ"ג מהל' אבל הלכה יד סמג לאוין לג טוש"ע י"ד סימן שצב סעיף ג [וכרב אלפס שם]:

נב ט מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלי יד סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג:

נג י מיי' פ"ח מהלכות עכרין הלכה ח סמג עשין קלב:

רבינו חננאל

מותרות: [גמ'] ורבי יוחנן אמר מעוטרות בוורד ובהדס אסורות קל וחומר אם הן מעוטרות בפירות. דזה הנהנה מן הריח אסור המהנה לעבודת כוכבים כוכבים שקונה מן הפירות לא כל שכן שאסור. מיתיבי רבי נתן אומר יום שעבודת כוכבים מנחת בו המכס מכריזין ואומרים כל מי שיטול עטרה ויניחה בראשו ובראש חמורו יניחו לו המכס יהודי הנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה המכס לא יניח אלא יתן המכס נמצא מהנה לעבודת כוכבים מיכן אמרו הנושא והנותן בירידו של עבודת כוכבים אם קנה בהמה תיעקר פירות בסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח איזהו הוא עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא מהנה. קשיא לריש לקיש דאמר מעוטרות בוורד ובהדס בלבד הוא דאסורין שנהנה מהן אבל מעוטרות בפירות אע"ג שמהנה מותר ופריק רב שישא בריה דרב אידי קסבר ריש לקיש פליגי רבנן עליה דרבי נתן והוא דאמר כרבנן. ומקשי' מכלל דר' יוחנן סבר רבנן לא פליגי על ר' נתן והתניא הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאותיהן מפני שהוא כמציל מידם ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן ומטמא נמי בבית הפרס דרבנן ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאינו מוצא ללמוד תורה בארץ ישראל בטהרה אבל בזמן שמוצא לא יטמא רבי יוסי אומר אף בזמן שמוצא ללמוד תורה בארץ יצא ויטמא לפי שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד ומעשה ביוסף הכהן שיצא אחר רבו לציידן. ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי. קתני מיהת הולכין לירידי של עובדי כוכבים ולוקחין מהן בהמה וכו' אלמא פליגי ופריק רבי יוחנן לעולם לא פליגי והא דרבי נתן בלוקח מן התגר דשקלי מיניה מכסא והא דקתני [ט] דלית מהני לעבודת כוכבים: ומקשי' אהא דתניא בהמה תעקר והא איבא צער בעלי חיים ופרקי' שאני הבא דרחמנא [אמר] (דכתיב) את סוסיהם תעקר. איזהו עיקור מנשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה. קסבר סתם מכרזין לבדק הבית ופלוגתא היא בסתם ערכין (שם), דתכרז כוי קדש לקדש, לכתיב כל מכר קדש קדשים וגו' (בכורות נג.). תיעקר. ללא ליתי בה לידי תקלה (שם) דאין לנו על מה להקריב ולריך לשהויי עד שיומם ואתי ביה לידי תקלה דניחם ועבודה לו שומטו בלא מום (שם).

ט) נראה לפסר כאן ופ"ל דשמי לפוקמי מהן בסתם בלוקח מנשר"ש דלא שקלי מיניה מכסא לשימת עבודת כוכבים.